

מלכת החוף של חל-אביב מח

אורסולה

אנדרס

שלנו

המשחקת במחזה פרנסוא ראשיגור, בתפקיד אחותו של פרנסוא הניל.

★ ★ ★

המזרון רעד תחתיה

לשחקנית הצעירה הזאת יש בגוף ים כמו זה של אורסולה וגם גוף דומה, וזה מה שהכניס לה לראש את הרעיון שהים יתאים לה מאוד. היא מבלה שם את רוב זמנה. היא חותרת בחסקה, שוחה למרחקים ארוכים, עושה סקיימים, משחקת בפנינג'ונג, וסתם שוטפת את שריריה.

כבת על החול, ומשתופת לה להנאתה. את רוב הזמן היא מבלה על החוף של טופסי. זה חוף מצויין משום שחיוץ מזה שיש בו שמש, מלח, גלים וכל מה שיש בים רגיל, יש שם גם חיים טופול ואילי גורליצקי וכל מיני אנשיחיאטרון חשובים, וכיוון שגם היא מהתיאטרון, היא לא מחי סירה שם אף יום אחר. היות והיא אוהבת את הים, כל ההרפתקאות הרומנטיות והלארומנטיות קורות לה שם. היא פוגשת שם שחיינים ושחייניות, מבלה עם הדגים, ופעם היא אפילו נפגשה שם עם כריש.

על הסלעים
שליד בריכת השחיה התליא ובחורף, מעדיפה לשהות על לכוני הגאוגרפי הסלע-ש'זהבה. הטבע הפראי שלה ו

אם אתם חושבים שכרישים ב ים שם גם כל מיני נשים המחפשות שידוך יפן שלהם, וכל מיני בנים המחפשים כלות מתאימות לאמהור וגב הרבה פרחחים שנטפלים סתם. זהבה מכירה את כל

הדגם הזר
אורסולה אנדרס, ב' סצנה מתוך הסרט ד'ר נו, לצידו של סון קונרי, שפירסמה אותה לראשונה, בעולם כולו כפצצת מין.

הדגם המקומי
עולה מן ה' ים המקומי, כשהוא מסעיר את כל זאבי החוף המסתתרים נים לרגע בו תעלה זהבה מבין הגלים.

אורסולה אנדרס

רזמן האחרון יש לים הצלחה גדולה. עם בגדי-הים, ואולי מסיבות אחרות. בכל אופן כל אשה הרוצה להיות היום במידה, הולכת לים, ומצטלמת יוצאת מבין הגלים. המודה הזאת התחילה עוד כשהונס יצאה מהים, מכוסה בשיער ארוך, וצמודה לצדף. אחר כך המודה עברה, אבל לא מוזמן כשאורסולה אנדרס יצאה מאותו הים, כמעט עם אותו הלבוש, היא חידשה את המודה. אורסולה אמנם לא היתה לבושה בשיער, אלא לבשה סנין ובנדיים, היא לא יצאה מצדף, אלא סתם אספה צדפים, זכתה להצלחה לא פחות קטנה. רחל וולש, שיצאה מאותו ים בעקבותיה, המשיכה לקצור את ההצלחה שלה.

הבחורה האחרונה שגילתה את הים היא זהבה עינבר, לשעבר וולך. שחקנית צעירה

יפהיפית-החוף

זהבה (למען זה) לא נופי לת ביפיה מאורסולה אנדרס (שמאל). פניה של זהבה מרשימים לא פחות מאשר גיזורתה.

זה קרה לה בחוף אילת. היא שמה מזרון גומי על פני הים, שכבה עליו, ונמנמה לה מתחת לקרני-השמש. פתאום היא הרגישה שהמזרון רועד תחתיה. היא נבהלה, התעוררה, הסתכלה למטה, וראתה כריש, גדול, שחור ומפחיד. הכריש ניער את המזרון שלה, והיא רעה מפחד. היא היתה בטוחה שסוף החיים שלה הגיע. היא כמעט התחילה להתפלל. הכריש צלל קצת ואחר כך הוא עלה מעל לפני המים. היא ראתה שהוא חלקלק כזה, עם סנפירים על הרגליים, ומסיכת צלילה על הראש. זה כבר לגמרי הוציא אותה מדעתה, והיא התחילה לצעוק, כי סתם כריש זה לא כל כך מפחיד כמו כריש עם מסיכת צלילה על הראש.

